

ЧЕСТНОСТЪ.

нтонъ и Георги бѣха двѣ селянчета, чираци при единъ ковачъ. Господарьтъ имъ бѣше излѣзалъ прѣди малко, та останаха сами.

— „Господарьтъ ни, каза Антонъ, забрави да заключи дулапъ си. Ела да разгледаме какво има вътрѣ. Азъ видѣхъ едно отворено писмо, да го прочетемъ.

— „Не, отговори Георги, да е заключенъ дулапъ или отключенъ, все едно е затѣзи, които сж честни.

— „Хж, азъ не казвамъ да пипаме нищо, азъ искамъ само да разгледаме.

— „Не, Антопе, който се труди да изуча чуждитѣ тайни, той е безсрамникъ. Безсрамникътъ, е сжщи крадецъ.

Антонъ се заасрами и се зачерви, той разбра, че неговий другаръ има право и не иска да бугнатъ нищо.

НЕКАНЕНЪ ГОСТЪ.

чебната година се свърши, ученицитѣ направиха изпита и започнаха да прѣкарватъ свободно дългитѣ дни на лѣтната ваканция.

Кога настане тази ваканция нѣкои ученици прѣкарватъ свободното си врѣме у дома, други — по бани съ родителитѣ си, а трети — на разходка въ нѣкоя борова гора.

Родителитѣ на едно *Швейцарче* на име *Марселъ*, рѣ-